

§ 23.

Zemřelí chovanci pochovají se jednoduše na útraty těch, již povinni jsou zapraviti útraty ošetrovací. Nákladnější pohřby konají se jen tenkrát, když ti, kdo si jich přejí, zapravili útraty. Příbuzní mohou též žádati, aby byla mrtvola na jich útraty převezena k pochování na jiném než ústavním hřbitově.

Léčení a ošetrování nemocných.

§ 24.

Nemocní se léčí dle zásad vědy lékařské a dle požadavků lidskosti. Všem ve službě ústavu postaveným jest zachovávatí přísnou mlčenlivost v tajnostech rodinných. Užívání násilných prostředků vůči nemocným obmezuje se pouze na nejnutnější případy a zaznamená se vždy způsob a trvání jejich i s příčinami, ze kterých bylo k nim sáhnuto. Dále se též zaznamenávají: nařízená osamotnění s udáním trvání, počet nepokojných a nečistotných, úrazy a proležení (Decubitus), dočasný počet zaměstnaných.

§ 25.

Nemocní jsou ošetrováni v ústavu jen dle třetí třídy. Způsob tohoto ošetřování ustanoví zemský výbor.

§ 26.

Ukáže-li se toho z léčebných příčin potřeba, může domácí neb ordinující lékař naříditi, aby strava na čas zlepšena byla. Přilepšení mohou příbuzní aneb zástupci nemocných těmto na své útraty se svolením ředitele zjednat, avšak jen pokud to domácí rád a prostředky ústavu dovolují. Lihové nápoje však nesmí býti dávány v ústavě ani chovancům, ani osobám v službě postaveným.

§ 27.

Pro tento filiální ústav pro choromyslné platí tatáž taxa ošetrovací, jako v zemských ústavech pro choromyslné v Brně, po případě ve Šternberku.

§ 28.

Nemocní zaměstnávají se též dle svých vloh a zdravotního stavu v ústavu, začež dostanou dle nařízení a uznání domácího lékaře přiměřené zlepšení stravy nebo náhradu, která jest vlastnictvím nemocného; část, která pro něho nebyla upotřebena, připíše se mu k dobrému, ale připadá v případě, když nemocný v ústavu zemře, ústavu.